

179. СЕДУМДЕСЕТ СЕЛА ШЕТАВ

♩ = 240

Се-дум-де-сет се - ла ше - тав се-дум-де-сет мо - ми

льу - бев, се - дум - де - сет кит - ки но - сев.

G D D G

G D D G

Седумдесет села шетав,
седумдесет моми љубев,
седумдесет китки носев.

Сите китки во џебои,
твоја китка во пазува.
Сите китки повенале,
само една останала.

За сите си жалба немам,
се за таа лична Стојна:
кога оди, ветер вее,
кога стои, сонце грее,
кога збори, бисер рони.
Ој ти Стојно, бела Стојно,
бело цвеќе и црвено!